

PROP DE VOSALTRES

Entre tots mantenim la nostra Església

Estimats diocesans:

Com cada any, a partir d'aquest mes, els ciutadans amb una determinada renda estan obligats per llei a presentar davant la Hisenda Pública la seva situació econòmica, generada durant l'any anterior, amb la finalitat de contribuir a mantenir els serveis que l'Estat s'ha compromès a sufragar. El contribuent passa comptes amb hisenda de manera efectiva amb una declaració en la qual detalla la seva aportació econòmica seguint els criteris de proporcionalitat segons els ingressos obtinguts per l'exercici de la professió i per les rendes del seu patrimoni. Hi ha un grup de ciutadans que no estan obligats a fer-la perquè els seus ingressos no arriben al mínim exigít per la llei.

A l'imprès que cada contribuent ha de formalitzar hi ha unes caselles per marcar amb una «X» la institució a la qual prefereix dedicar un petit percentatge dels seus impostos (0,7%) per finançar les seves activitats. Entre les caselles n'hi ha una de reservada a l'Església catòlica i n'hi ha una altra on posa «fins socials». No són exclusives, i es poden marcar ambdues. El meu prec en aquests moments és que, com més gent millor, opti per la casella de l'Església. Com a bisbe, responsable de la comunitat cristiana, em sento compromès a demanar-vos-ho perquè és un mecanisme fonamental de finançament de les nostres obres i activitats. Això té els seus avantatges i inconvenients, però, ara com ara, resulta imprescindible. De mitjana, cada contribuent aporta uns 35 euros que, multiplicats per més de vuit milions, s'aconsegueix una xifra important que es destina fonamentalment a la conservació del patrimoni, a les activitats enfoca-

L'Aida no es plantejava marcar la 'X' de l'Església.

Fins que va visitar un dels seus centres per a persones sense sostre.

Descobreix la seva experiència a unviajeportantos.es

Marca la 'X' a favor de l'Església a la teva declaració de la renda.

X TANTS

des a l'evangelització duta a terme per les diferents parròquies, a centres socials com cases d'espiritualitat, col·legis, hospitals, residències d'ancians, museus, editorials o llibreries religioses, i mitjans de comunicació social. Aquesta quantitat també sosté les activitats del culte i les persones que s'hi dediquen, els sacerdots, que engrandeixen i completen el seu lliurament permanent a una infinitat de processos d'acompanyament, d'escolta i d'atenció als més vulnerables de la societat.

Des de fa anys l'Església presenta una MEMÒRIA anual de les activitats pastorals i socials que es desenvolupen a les parròquies, centres i diòcesis de tota Espanya. Les diòcesis de Catalunya també la presenten: el passat mes de novembre es va distribuir per tot arreu un fullet que justificava tota la gamma d'accions que el Poble de Déu realitza en el seu interior i també al servei de tota la societat. La missió de l'Església és sembrar gratuïtament i ajudar a generar agraïment; no entra en la seva voluntat exigir, perquè tampoc Déu no ho fa. El clima en el qual creixen els dons és la llibertat total. Aquest és el sentir dels catòlics: guanyem tots en la solidaritat, en aprendre a compartir i, com a resposta personal, corresponem amb la nostra aportació al sosteniment de tota la comunitat.

La corresponsabilitat que m'agradaria desitjar i impulsar és aquella que comprèn tots els instants de la vida humana. No sols els moments a l'interior de la parròquia, sinó també quan manifestem el nostre servei de caritat en bé de tothom, sense discriminació per motiu de la cultura o de la condició social i, com que seguim els mandats del Senyor, tots mereixen la nostra atenció i són per a ells els recursos de què disposem.

Agraeixo la vostra disposició, com ho feu en moltes altres ocasions. És una prova de la confiança que us mereix l'Església i els seus responsables. És una actitud mantinguda pels catòlics i per altres persones que comprenen i admiren el servei prestat. I recordeu que necessitem la vostra ajuda.

Rebeu el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els catecúmens adults reben els sagraments aquest dissabte

Vuit catecúmens rebran els sagraments de la iniciació cristiana (Baptisme, Comunió i Confirmació) i un novè la Confirmació, el proper dissabte 20 d'abril a dos quarts de sis de la tarda a la Catedral de Lleida, en una celebració presidida pel bisbe Salvador. Els catecúmens s'han preparat durant un temps de la se-

va vida a les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat, el Carme-Sant Joan, el Pilar-Santa Maria Magdalena i la d'Almenar. Durant l'Eucaristia, estaran acompanyats pels seus catequistes i pels sacerdots de les parròquies a les que pertanyen, així com responsables del servei del Catecumenat. L'esdeveniment està obert a tothom.

CERCA DE VOSOTROS

Entre todos sostenemos nuestra Iglesia

Queridos diocesanos:

Como cada año, cuando llega este tiempo, los ciudadanos con una determinada renta están obligados por las leyes a presentar ante la Hacienda Pública la situación económica, generada durante la anualidad anterior, con el fin de contribuir a mantener los servicios que el Estado se ha comprometido a sufragar y que lo realiza de forma efectiva con una declaración en la que detalla la aportación económica de cada uno de los contribuyentes siguiendo los criterios de proporcionalidad según los ingresos obtenidos por el ejercicio de la profesión o por las rentas de su patrimonio. Es una evidencia afirmar que muchos ciudadanos no cumplimentan la mencionada declaración por no llegar sus ingresos al mínimo exigido por la ley.

En el impreso que cada contribuyente está obligado a formalizar hay unas casillas en las que se señala con una «X» la institución a la que cada uno prefiere dedicar un pequeño porcentaje de sus impuestos (0,7 %) para financiar sus actividades. Entre las casillas hay una que se refiere a la Iglesia católica. Hay otra que dice «finances sociales». No son exclusivas, se pueden marcar ambas. Mi ruego en estos momentos es que opten cuantos más, mejor, por la casilla de la Iglesia. Es un compromiso que adquiere con todos vosotros por ser responsable, como obispo, de esta comunidad diocesana, ya que es un mecanismo fundamental de financiación de nuestras obras y actividades. Tiene sus ventajas e inconvenientes, pero, hoy por hoy, resulta imprescindible. De media cada contribuyente aporta unos 35 euros que multiplicados por más de ocho millones alcanza un abultado resultado que se destina fundamentalmente a la conservación del patrimonio, a las actividades enfocadas a la evangelización llevada a cabo en las diferentes parroquias o en centros sociales como casas de espiritualidad, colegios, hospitales, residencias de ancianos, museos, editoriales o librerías religiosas o medios de comunicación social. Esa cantidad también sostiene las actividades del culto y a las personas dedicadas al mismo; son los sacerdotes que agrandan y completan su entrega permanente a un sinnúmero de procesos de acompañamiento, de escucha y de atención a los más vulnerables de la sociedad.

Desde hace años la Iglesia presenta en una MEMORIA anual las actividades pastorales y sociales que se desarrollan en parroquias, centros y diócesis de toda España. Recordáis que las diez diócesis de Cataluña hacen lo propio; el pasado mes de noviembre se distribuyeron por todas partes un folleto que justificaba toda la gama de acciones que el Pueblo de Dios realizaba en su interior y también al servicio de toda la sociedad. La misión de la Iglesia es sembrar gratuidad y ayudar a generar agradecimiento; no entra en su voluntad exigir porque tampoco Dios lo hace. El clima en el que crecen los dones es la libertad total. Ese es el sentir de todos los católicos: ganamos todos en la solidaridad, en aprender a compartir y, como respuesta personal, correspondemos con nuestra aportación al sostenimiento de toda la comunidad.

La corresponsabilidad que me gustaría desear es impulsar aquella que comprende todos los instantes de la vida humana. No sólo los momentos en el interior de la parroquia sino cuando manifestamos nuestro servicio de caridad en bien de todos, sin discriminación con motivo de la cultura o de la condición social. Todos merecen nuestra atención siguiendo los mandatos del Señor y para ellos se dirige los recursos que disponemos.

Agradezco vuestra disposición. Lo hacéis en muchas otras ocasiones. Es una prueba de la confianza que os merece la Iglesia y sus responsables. Es una actitud mantenida por los católicos y por otras personas que comprenden y admiran el servicio prestado. Necesitamos vuestra ayuda.

Recibid mi afecto y bendición.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Gran participació a les processons del Diumenge de Rams

La processó penitencial en honor a la Mare de Déu dels Dolors va obrir el passat Diumenge de Rams la Setmana Santa lleidatana, recorrent els carrers de la ciutat. La Mare de Déu dels Dolors, que va sortir de l'oratori del carrer Cavallers, tancava una processó encapçalada pels Armats dels Dolors i amb la participació de les confraries lleidatanes, amb les seves vestes, penitents, bandes de música i agrupacions de tambors i bombos, acompa-

nyant els passos en representació dels Set Dolors de la Mare de Déu i de la Passió i Mort de Jesús. El bisbe Salvador va presidir la tribuna d'autoritats a l'avinguda de Blondel, per on han passat els diferents passos. La processó va finalitzar a l'Oratori dels Dolors amb el cant del *Salve Regina*.

El mateix Diumenge de Rams al matí, la confraria de la Sagrada Família i Sant Cristòfor, «la Somereta», va celebrar la processó del Diumenge de Rams. El tradicional

pas de la Somereta va recórrer els carrers de Pardinyes i es va fer la benedicció de palmes i palmons. Enguany la processó de les palmes, que se celebra des de 1999, complia el 25è aniversari.

Igualment, les parròquies de la diòcesi van celebrar el Diumenge de Rams. A la Catedral, una gran multitud, sobretot famílies, van assistir a la missa presidida pel bisbe Salvador, que just abans d'iniciar l'Eucaristia va beneir les palmes i palmons a les portes del temple.

Processó per la pluja al Cogul i Via Crucis a Maials

Unes 300 persones van participar, el diumenge 17 de març, en una processó al Cogul darrere del Sant Crist per commemorar el centenari de la processó que es va fer el març del 1924, per demanar que s'acabés la sequera que en aquells moments afectava la comarca. Igual que fa cent anys, avui la sequera també és protagonista a tot Catalunya. La processó va comptar amb la música de la coral de L'Olivera de Castellans i cantaires de l'Albagés i va atreure persones que feia dècades que havien marxat del Cogul, però que no van voler faltar a la cita amb el Sant Crist.

El mateix dia, un bon grup de fidels arribats de diferents parròquies de l'Arxiprestat del Baix Urgell i el

Segrià, van recórrer el Via Crucis de Maials. Acompanyats pels seus mossens i pel bisbe Salvador, van arribar fins a l'ermita de Sant Sebastià.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

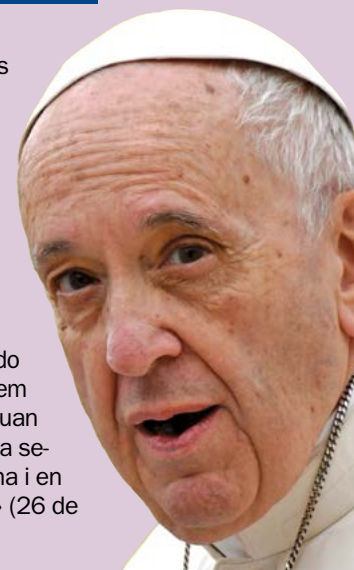

@Pontifex_es: «Qui està en contacte amb la Paraula s'allibera dels lligams del passat. La Paraula viva desxifra l'existència, cura la memòria ferida implantant el record de Déu i de les obres que ha fet en nosaltres. L'Esclat ens recorda els qui som: fills de Déu estimats» (21 de gener).

@Pontifex_es: «Preguem junts per la unitat dels cristians, i no ens cansem d'invocar al Senyor per la pau a Ucraïna, a Israel, a Palestina i en tantes altres parts del món: són sempre els més febles els que sofreixen per la falta de pau» (22 de gener).

@Pontifex_es: «Acumular béns materials no és suficient per a viure bé, perquè la vida no depèn del que es posseeix (Lc 12,15). Depèn, en canvi, de les bones relacions: amb Déu, amb els altres i també amb qui té poc» (24 de gener).

@Pontifex_es: «Estimar és el do més gran, i el rebem quan donem espai al Senyor en l'oració, quan aollim la seva presència en la seva Paraula que ens transforma i en la humilitat del seu Pa partit» (26 de gener).

La campanya «X Tants» mostra l'acció social de l'Església

El Secretariat per al Sosteniment de l'Església ha presentat la campanya «X Tants 2024», que aquest any té com a punt de partida «Un viatge per tants». Una nova iniciativa que, durant cinc dies, ha permès 15 persones que no marcaven la X a la seva declaració de la renda conèixer sis iniciatives de l'Església a Guadalajara, Alcalá de Henares, Segòvia, Madrid, Getafe i Toledo. En el cas d'aquesta experiència, el 73% de les persones que no marcaven la X a la declaració de la renda han canviat d'opinió en conèixer de prop la realitat de l'Església.

Ara, aquests «Viatgers per tants» són els protagonistes de la campanya perquè tothom pugui veure a través dels seus testimonis el que pot suposar una simple X per a milions de persones. La campanya està en marxa des del 20 de març, i el

termini per presentar la declaració de la renda es va obrir el 3 d'abril i fins al 1 de juliol.

Alumnes de l'Episcopal fan un mural a la parròquia de Montserrat

Un grup d'alumnes del Col·legi Episcopal han dedicat part del primer trimestre de 2024 a un projecte de voluntariat anomenat «El Pro-

jecte Montserrat». Aquest projecte té diferents àmbits: el científic, el tecnològic, el social i l'artístic. Dins d'aquests àmbits, han portat a terme diferents activitats a la parròquia que van culminar abans de Setmana Santa.

Entre altres tasques, s'han dedicat a la neteja de l'entorn de l'església, a la reparació de les portes de fusta, i a pintar un mural de la Mare de Déu de Montserrat de sis metres quadrats per a una capella interior. El projecte va finalitzar ahir amb un dinar de germanor.

Recés del curs «Deixa't trobar per Ell»

Una bona part del grup de persones que fan el curs «Deixa't trobar per Ell i eixampla la teva tenda» van fer un recés espiritual el passat dissabte 16 de març a les instal·lacions del Col·legi Claver, on van poder reflexionar, pregar personalment i en comunitat, participar en una adoració del Santíssim, celebrar l'Eucaristia i compartir experiències en petits grups.

Per la seva part, un grup de dones de l'Adoració Nocturna Fe-

menina ANFE va fer una visita a Aitona, coincidint amb el 50è aniversari de la canonització de la

santa lleidatana Teresa de Jesús Jornet, per a tenir un dia de convivència.

REFLEXIONS

Recordem els nostres educadors, en la pregària

Participo en una pregària de mestres, professors i professores. Som molts. En un moment determinat, se'ns convida a pregar per algun dels nostres educadors o educadores. Es fa un moment de silenci. Temps de reflexió, ple, dens, ric... Després d'uns minuts, pocs, els qui ho desitgen es van aixecant dels seus llocs i s'acosten al micròfon. Amb la veu serena, pausada, segura i entenedora dels qui estan acostumats a parlar en públic, desgranen les seves pregàries:

«Per la mare Maria que ens transmetia vitalitat, alegria i les seves ganes de servir els altres. Pel germà Marcel, tutor de quart, alegre i proper, que m'introduí en les activitats de lleure. Pel senyor Lladó, que ens acollia, estimava i respectava i sabia treure el millor de cadascú; gràcies per posar-lo en el nostre camí. Per la senyora Teresa, reflex de la teva tendresa, pel seu acompanyament, per la seva paciència amb els més despistats i pel seu testimoni que em desvetllà la vocació educativa. Pel senyor Carles, que va ser una finestra oberta al món, la primera persona que em parlà de justícia i de compartir. Per la senyora Concepció, que ens estimava molt i ens donava anissos; ella veia en tots nosaltres el teu rostre, Senyor! Per la germana Pilar, que amb la seva bondat m'ensenyà a llegir i a pregar. Pel pare Manel, que m'apropà a Jesús, em transmeté la inquietud pel servei als altres i em va fer desitjar ser pare Manel en fer-me gran. Per la Cris, que sempre va valorar les persones per sobre de tot, que ens escoltava amb interès i estimació i que confiava profundament en cadascú, en les seves possibilitats i en el seu tresor amagat...»

És molt l'agraïment, el reconeixement, la gratitud... que traspuen aquestes pregàries. És molt l'amor, el servei, la il·lusió, el saber fer, el coneixement de les persones, el testimoni humà i cristià, l'esforç, l'abnegació... que hi ha en els qui les motiven. Sempre, darrera de qualsevol de nosaltres, hi ha altres persones, entre ells els nostres educadors, que amb el seu mestratge ens han ajudat a ser. Persones que oferint el seu rostre a uns valors, a unes actituds i a uns principis i criteris, ens han obert camins que han donat sentit a la nostra vida. «Allò que has escoltat dels meus llavis en presència de molts testimonis, confia-ho a homes fidels que siguin capaços d'ensenyar-ho, també, a d'altres» (2Tm 2,2).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religiós dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, màrtirs a Roma.

16. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sant Toribi de Lièba-

na, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys mrs. a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, religiós carmelità.

18. □ Dijous [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Divendres [Fets 9,1-20 / Sl 116 / Jo 6,52-59]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054), sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10,11-18]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.

Diumenge III de Pasqua (B)

COMENTARI

«Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis»

No hi ha dubte que la resurrecció és una realitat tan extraordinària que resulta molt difícil d'entendre. Per això no ens estranya l'actitud dels apòstols quan es presenta Jesús i *ells esglaiats van creure que veien un esperit*. Per això Jesús els ha de dir: *Per què us venen al cor aquests dubtes. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc*. Però malgrat les paraules de Jesús, encara *no acaben de creure*; l'evangelista diu que *és de tanta alegria*; per això Jesús els dona una altra prova demanant *quelcom per menjar*, perquè s'adonin que no és un fantasma. En realitat necessitem que Jesús els obri l'enteniment: *Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats*. Aquest és el gran missatge. Però ara ve el seu encàrrec: *Vosaltres en sou testimonis i ho heu de predicar per tot el món*. És el que veiem a la primera lectura. Pere diu al poble: *Déu ha glorificat Jesús el seu Servent, que vosaltres va entregar; vau demanar a Pilat que us indultés un assassí mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis*. Això és, precisament, el que els va dir Jesús. Crist mort i resuscitat és l'únic Salvador. I per això continua Pere: *Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos i seran esborrades les vostres culpes*. Crist ha mort i ha tornat a la vida per donar-nos a nosaltres la vida, la vida plena. Joan ens ha dit també: *Us escric això perquè no pequeu*. És el que ens cal fer: no pecar. Però si algú pecava (som fràgils), Ell ens perdona *els nostres pecats*. És que creure en Crist vol dir *complir els seus manaments*. Coneixem Crist si complim els manaments, diu l'apòstol. Les nostres obres demostraran la fe en el Crist Ressuscitat. I així també donarem testimoni d'ell davant els altres però no només amb paraules (que també) sinó sobretot amb la nostra vida.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al-leluia.*

Respondeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisés y el los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»